

Kender du eventyret om prinsessen, der kyssede skrubtudsen - eller var det en frø - og vips var tudsen forvandlet til en prins! Skrubtudsen må i eventyr og fortællinger altid påtage sig rollen som det uskønne og hæslige. Men prøv lige at se dens øjne!

Grim eller smuk - nyttig er den i disse dræbersnegle år. Men den har gennem tiden været en populær gæst i såvel salat- som jordbærbedet, velkendt som den var for sin appetit på snegle. Men ellers æder den alt, hvad der rører sig af småkravl.

Den yngler ofte i søer, hvor der er fisk. Fiske æder haletudser af frøer, men skrubtudsens haletudser er giftige og ildesmagende, så de får lov at være i fred.

Når temperatur og luftfugtighed er til det, kan man se skrubtudserne kravle mod søer og vandhuller, ofte langsvejs fra. Og fladtrykte tudser på vores veje vidner om det store antal, der hvert år bliver kørt over. Men de vil altså frem til et ganske bestemt vandhul, og det betyder ofte en vandring på flere kilometer. Tudserne har ligget i hi hele vinteren, og sidst i marts kommer de frem for at yngle. Der er gode chancer for at se dem på vej mod Rands Fjord, mod en af voldgravene eller mod søerne i Hannerup Skov, hvor elskovsparret på fotoet blev afsløret. Pas på ikke at træde på dem - de falder i med de visne blade.

Æggene bliver langt i lange strenge, og ofte vikler hunnen sin ægstreng med op til 6.000 æg omkring tagrør. Tudseæg er nemme at kende fra frøæg, som bliver lagt i klumper. Først i maj går de voksne tudser på land igen og spredes ud i landskabet. Og først i juni følger de små, nye tudser efter.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen: **Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia**

Tekst og foto: Ole Klottrup